

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 84 af 19. Marts 1930 om Tilskud fra Staten og Skolefondene til Ungdomsskoler og Aftenskoler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1111).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Formanden: Justitsministeren har Ordet paa den fraværende Undervisningsministers Vegne.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal paa min Kollega Undervisningsministerens Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det har været underkastet Udvalgsbehandling i det høje Folketing og er derefter ved en Udvalgsbetænkning, der afgaves 13. April 1934, indstillet til Vedtagelse uændret i Folketinget. Denne Vedtagelse er senere sket, og da Lovforslaget kun gaar ud paa, at en lovpåligtig Revision udskydes, haaber jeg, at man ogsaa i det høje Landsting vil kunne tiltræde det. Selve Loven er vedtaget i 1930, og den skulde revideres i indeværende Samling, men da Forarbejderne hertil ikke er færdige, har det været nødvendigt at udbede sig en Udsættelse af Revisionen for et Aar.

Dette Forslag er altsaa tiltraadt af det høje Folketing, og jeg udbeder mig paa Undervisningsministerens Vegne Tilslutning til det af det høje Landsting.

H. C. Andersen: Den højtærede Minister foreslaar, at Revisionen af Loven om Tilskud til Ungdomsskoler og Aftenskoler udsættes til næste Rigsdagssamling. Mit Parti kan gaa med hertil, især under Hensyn til den Behandling, som Sagen har været Genstand for i det andet høje Ting. Det var en ret kraftig Betænkning, der ledsagede Lovforslaget fra Folketingets Udvalg, og denne Betænkning tyder paa, at en Ændring af Loven er nødvendig; men vi kan gaa med til at udskyde Revisionen et Aar, naar til Gengæld Administrationen er vagtsom over for Anvendelsen af Loven. Enhver, som var med i Arbejdet med Lovens Udformning i 1930, vil erindre, at det ingenlunde var saa ligetil. Man vilde aabne Adgang til Undervisning for den konfirmerede Ungdom, saa enhver, der søgte Aftenskole eller Kursus, kunde blive undervist bedst muligt med Henblik paa

den Gerning, det Arbejde, han eller hun senere skulde staa i. Derfor gjorde man Feltet for Undervisningsfagene meget stort; det kom til at strække sig fra Dansk over Regning til Stenografi, fra Maskinskrivning til Undervisning i Husholdningsfag. Vi var dengang paa det rene med, at en saadan Lov kunde blive ret kostbar, og at det vilde være vanskeligt at sige, hvilke Beløb den vilde udkræve. Men man saa saaledes paa det, at det fik være, naar man blot kunde sikre sig, at de unge, som deltog i Undervisningen, fik Værdier for de Penge, som Loven vilde koste. Det vil erindres, at man fra enkelte Siden inden for Udvalget stillede Krav om, at Fagene Dansk og Regning i saa rigeligt Maal som muligt skulde finde Plads paa Undervisningsplanen, saa man altid var sikker paa, at der gaves Værdier for det, som Loven kostede.

Jeg er imidlertid ikke helt sikker paa, at Loven ikke i nogen Maade er blevet misbrugt; der har i hvert Fald i Pressen været Oplysninger fremme om, at der enkelte Steder har været afholdt Kursus med ganske ejendommelige Lærerkrafter og med Fag, som egentlig ikke hører hjemme paa et Kursus, der er oprettet med denne Lov som Grundlag. Der har f. Eks. været givet Undervisning i et eller andet politisk Partis Historie. Der er dertil at sige, at saavel Skolekommission som -direktion skal godkende Lærerkrafterne og Undervisningsplanen, og man skulde derfor kunne gaa ud fra, at disse Autoriteter ikke har godkendt noget Kursus, som ikke i enhver Henseende opfylder Lovens Krav. Skulde Loven alligevel i enkelte Tilfælde være blevet misbrugt, vil de Ledere, som har haft med saadanne Kursus at gøre, nu være at beklage, da jeg gaar ud fra, at Ministeriets Gennemgang af de indgaaende Beretninger bliver af en kritisk Natur; findes der noget, som ikke svarer til Loven, saa mister et saadant Kursus Retten til at oppebære den Understøttelse, som ellers var tilsikret det. Loven maa holdes. Den er for god til at blive ødelagt, og det bliver den, hvis man ikke passer paa her.

Der har været talt om, at der ude over Landet er blevet oprettet en Mængde Studiekredse. Disse Studiekredse har sikkert gjort stor Nytte, mange unge er gennem Arbejdet i disse kommet ind i Spørgsmaal, som de har haft godt af at komme ind i, men saadanne Studiekredse har intet som helst med Loven af 1930 at gøre. Jeg tror, den højtærede Minister er enig med mig heri.

Altsaa, vi gaar med til en Udsættelse af Revisionen, endskønt vi mener, den er